

MARJUKKA PAUNILA

Mulla soi aina musiikki ja viivat

2.-30.12.2022

Marjukka Paunila edustaa suomalaisen maalaustaiteen vahvaa koloristista linjaa. Hänen teoksissaan näkyy sama tinkimätön väriajattelu kuin Ellen Thesleffin ja Rafael Wardin maalauksissa. Paunilan teokset eivät ole abstrakteja, vaikka niitä voi tutkia pintana - värin ja muodon liittona. Paunilan aiheet ovat esittäviä ja ne perustuvat havainnolle. Kasvit, yksityiskohdat maisemasta, valo ja varjot on maalattu kankaalle kevyesti ja pakottomasti. Havainto muuttuu mielikuvaksi, mielikuvasta maalataan viittaus. Lopulta ovi piirtyy puutarhan taakse vain suorakaidetta muistuttavan muotona ja jää katsojan vastuulle hahmottaa tila kolmiulotteisena.

Tästä huolimatta Paunila on realististi samalla tapaa kuin impressionistit olivat. Hän maalaa todellisia havaintoja, tosia asioita ja dokumentoi meille hetken niin ainutlaatuisella tavalla, ettei sitä voi toistaa. Olennaista on saada kiinni siitä ajankohdasta, kun värit näyttäytyvät kiinnostavina ja merkityksellisinä. Realismi ei kuitenkaan orjuuta. Välillä todellisuus koostuu kahdesta tai useammasta silmänräpäyksestä, jotka tapahtuvat todellisuudessa eri aikaan, mutta maalauksessa ne ovat totta yhtäaikaisesti ja loputtoman kauan.

Maalaus pysäyttää ajan ja tekee sen eri tavalla kuin valokuva. Paunilan maalauksissa jatkuva muutos on pysähtynyt juuri siten, miten Paunila on tahtonut sen pysäyttää. Yksi silmänräpäys tai kameran sulkijan liike eivät riitä todellisuuden tallentamiseen. Mikään heijastuma tai varjo ei ole niin yksiselitteinen, etteikö se edellytä tulkintaa ja näkemystä. Se vaatii harjaantunutta silmää, kykyä nähdä kauneutta myös varjoissa ja maailman pimeällä puolella.

Värin rinnalla yksi Paunilan maalausten keskeisistä rakennuspalikoista on viiva. Hän käyttää välillä sivellintä samalla tapaa kuin tussimaalarit. Tämä tuo maalaukseen oman piirrosmaisen kerroksen, mikä viittaa aasilaisen maalaustaiteen perinteeseen. Paunilan viivaa ei vaivaa maneerisuus, se elää paksuna ja ohuena, pitkänä ja lyhyenä. Se on aistikasta, välillä kuin kirjoitusta välillä kuin teoksen pintaan laskettu verkko.

Marjukka Paunilan näyttely Galleria Halmetojassa koostuu erikokoisista kankaalle maalatuista tempereamaalauksista. Temperamaalaus on tekniikka, joka edellyttää nopeaa päätöksentekokykyä ja erehtymätöntä silmää. Se kuivuu nopeasti, eikä temperaa voi työstää samalla tavalla kankaalla kuin öljyväriä. Toisaalta temperavärit mahdollistavat erilaisen kerroksellisuuden. Pällekkäin kuuluvat pinnat päästävät valon läpi siten, että se heijastuu valkeasta pohjasta takaisin värikerros kerrokselta luoden maalauksiin niille ominaisen sisäisen hehkun.

